

РЕШЕНИЕ

№ 5996

гр. София, 02.11.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 43 състав, в публично заседание на 14.10.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Весела Цанкова

при участието на секретаря Десислава В Симеонова, като разгледа дело номер **5993** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производство е по реда на чл.145 – 178 от Административно - процесуалния кодекс (АПК), във вр. с чл. 124, ал.1 вр. чл. 90, ал.1, т. 2 от Закона за държавния служител (ЗДСл).

Образувано е по жалба на Р. П. П. с адрес [населено място],[жк][жилищен адрес] чрез адв. Г. Г., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3 срещу Заповед № 1266з – 963/17.06.2020г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР.

Със заповедта е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на държавния служител Р. П. П. — главен експерт в сектор 04 „Защита на информацията“ към отдел „Координация и информационно - аналитична дейност“ при ГДБОП, с ранг IV младши за дисциплинарно нарушение по смисъла на чл. 89, ал. 2, т. 1 и т. 5 от ЗДСл във връзка с чл.5, ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация за неизпълнение на служебни задължения по т. 5.2, т. 5.17 и т. 5.28 от длъжностна характеристика рег. № 1266р-24138/31.10.2019 г., с която служителят е запознат на 01.11.2019 г.

С жалбата се иска отмяна на заповедта като незаконосъобразна на основанията по чл.146, т. 1 – 5 от АПК. Правят се възражения за съществени процесуални нарушения на правото на защита в дисциплинарното производство, изразяващо се в недопускане на упълномощен адвокат, включително и при изслушването от дисциплинарно - наказващия орган. Посочват се нарушения на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл, на чл. 91, ал. 1, т. 1 и т. 4 вр. чл. 98, ал. 1 от ЗДСл. По съществуто на спора се излагат доводи, че не е

извършено вмененото дисциплинарно нарушение. В заповедта липсват фактически и правни основания, цитирани са бланкетно тескстове от ЗДСл. Задълженията по чл. 147 и чл. 152 от ППЗКИ са на служителя по сигурността на информацията. Същите са изпълнени в срок, по преписките от 09. 03. 2020г., 12.03. 2020г. и 16. 03. 2020г. писмата са изпратени на 25. 03. 2020г. , действията са извършени в сроковете по чл. 52, ал. 1 от ЗЗКИ. Проучванията са приключили в срок, няма допуснато неизпълнение на служебни задължения. Претендира разноски по списък по чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК.

Ответникът – директорът на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, чрез упълномощения си процесуален представител главен юрисконсулт Л. П., в хода на съдебното производство и в писмени бележки, прави искане за отхвърляне на жалбата като неоснователна и недоказана. Посочва, че заповедта е издадена от компетентен орган, при спазване на изискванията за форма и съдържание и на процесуалните правила, както и на приложимия материален закон. Не са изпълнени служебни задължения по т.5.2, т.5.17 и т. 5.28 от длъжностна характеристика рег. № 1266р – 24138/31.10.2019г. , не са изготвени и изпратени в срок (незабавно) писма до НАП за лицата К. П., М. С. и Р. И.. Направено е искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като прецени доводите на страните и представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед № 1266з - 621/26. 03. 2020г. на директора на ГД“Б.“ е образувана проверка за изясняване на изнесени данни в докладна записка рег. № 1266р-6058/24.03.2020г. от началник сектор ЗИ - А. М. до директора на ГД“Б.“, за извършено нарушение на служебната дисциплина от Р. П., изразяващо се в следното: при изпълнение на служебните си задължения, във връзка с възложени на 09.03.2020г., 12.03.2020г. и 16.03.2020г. дела за проучване за надеждност на трима служители, П. не е изготвил и изпратил в срок, съгласно разпоредбите на ЗЗКИ и ППЗКИ, писма до компетентните институции. Изготвянето и изпращането на тези писма е възложено на друг служител от сектора.

Със справка рег. №1266 р - 10501/08. 06. 2020 г., изготвена от комисия, назначена със заповед № 1266з - 621/26.03.2020г. е установено, че изложеното в докладната записка на началник сектор ЗИ, за неизготвяне и неизпращане в срок на писма до компетентни институции от П., във връзка с възложените му на 09. 03. 2020г., 12. 03. 2020г. и 16.03.2020г. дела за проучване за надеждноет на трима служители, се потвърждава частично. От приложените към докладната записка изготвени писма, общо 9 на брой са от З. С. — П., главен експерт в сектор ЗИ от дата 13.03.2020г. От тях първо не става ясно точно за кои лица се отнасят, и второ - всички са с дата 13.03.2020 г. Това налага извода, че може да става въпрос за просрочване от страна на Петров по възложеното му на 09.03.2020г. дело за проучване, а не и за тези на 12.03.2020г. и 16.03.2020г. По данни от електронната кореспонденция между П. и началник сектор ЗИ, според П. всички писма във връзка с проучване на цитираните лица са изпратени, но видно от данните в докладната записка, началник сектор ЗИ случайно е намерил на работното място (бюро) на друг служител от сектор ЗИ, нотариално заверените декларации на трите проучвани лица, които П. е следвало да изпрати до НАП, с цел получаване на данъчна и осигурителна информация от НАП. Началник сектор ЗИ е възложил на В. П. Г. служител в сектора, да изготви писмо, с което да изпрати декларациите до НАП и да изиска необходимата информация. В изпълнение на възложеното В. П. Г. е

изготвила писмо с рег.№ 1 26600 - 45 15/25. 03. 2020 г. до НАП.

Комисията е направила извод, че П. не е изпълнил в срок възложените му служебни задачи, а именно не е изготвил и изпратил в срок (незабавно) писмо до НАП, ведно с приложени нотариално заверени декларации за лицата К. А. П., М. М. С. и Р. В. И., с които се изисква получаване на данъчна и осигурителна информация за тях, с оглед проучване за надеждност на тримата, като в същото време писмено е заявил на прекия си началник, че ги е изготвил и изпратил. Комисията направила предложение за налагане на дисциплинарно наказание за нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 1-неизпълнение на служебните задължения и т.5- неспазване на правилата на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация от Закона за държавния служител (ЗДСл) във връзка с чл. 5, ал. 2 от Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация - при изпълнение на служебните си задължения служителят следва поведение, което създава увереност в органите, чиято дейност подпомага, че могат да му се доверяват и да разчитат на него. Към справката са приложени писмените доказателства, събрани в хода на проверката.

Служителят се е запознал със справката лично срещу подпис на 10.06.2020г.

На същата дата му е връчена покана за изслушване и даване на писмени обяснения. Жалбоподателят е направил искане в дисциплинарното производство да бъде представяван от адвокат, включително и при изслушването му от дисциплинарно - наказващия орган. В административната преписка се съдържа протокол от изслушване, изготвен на 10.06.2020г. в 10.00 часа, върху който е отбелязано, че служителят не е запознат с материалите от проверката, в протокола не са отразени дадените от него обяснения. Връчен му е писмен отказ да бъде представяван от адвокат по време на изслушването.

Издадена е процесната Заповед № 1266з – 963/17.06.2020г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР за налагане на дисциплинарно наказание „порицание“. Дисциплинарно - наказващият орган е възприел изводите на назначената от него комисия за извършването на дисциплинарно нарушение и неговата правна квалификация. Изложил е мотиви относно цялостното служебно поведение на държавния служител по данни от приложена в преписката кадрова справка.

В хода на съдебното производство е представена заповед за компетентност на органа, наложил дисциплинарното наказание.

От правна страна: Жалбата е процесуално допустима, като подадена в срок, от адресата на заповедта, срещу акт, който подлежи на съдебен контрол. Заповедта е връчена на 18.06.2020г., жалбата е подадена на 22.06.2020г., при спазване на 14 – дневния срок за оспорване.

Разгледана по същество е основателна.

Заповед № 1266з – 963/17.06.2020г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР е издадена от компетентен орган по чл. 92, ал.1 във вр. с чл. 6, ал. 3 от ЗДСл, оправомощен като ръководител на структура по чл. 37 от ЗМВР с т. II,9 от заповед рег. № 8121з – 1206/02.10.2018г. на министъра на вътрешните работи.

Спазени са изискванията за форма и съдържание на акта по чл. 59 от АПК и чл. 97, ал.1 от ЗДСл. Мотиви се съдържат и в справка с рег. № 1266 р - 10501/08.06.2020г., цитирана в оспорената заповед.

Не е допуснато нарушение на сроковете по чл. 94 от ЗДСл.

Основателно е възражението в жалбата за формално изпълнение на задължението на дисциплинарно - наказващия орган преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. Видно от административната преписка, жалбоподателят се е запознал със справката с резултатите от проверката на 10.06.2020г. На същата дата в 08.50 часа му е връчена покана за изслушване и даване на писмени обяснения в срок до края на работния ден, като изслушването е насрочено за 10.00 часа. Служителят е подал искане с вх. № 1266 р- 1065/10.06.2020г. на ГД „Б.“ да бъде представляван от адвокат по време на изслушването и да му се предостави възможност да се запознае с всички материали по случая, преди да даде обяснения. Изготвен е протокол за изслушване на дата 10.06.2020г. от 10.00 часа, в който действително не е отразено какво е заявил служителят. Протоколът е подписан от него със забележка, че становището му не е отразено в него и не е запознат с материалите от преписката. От съдържанието на протокола може да се направи извод, че същият е бил предварително изготвен, тъй като в него липсват обясненията на служителя във връзка с вмененото му дисциплинарно нарушение. Формално изслушване е проведено, но то не е предоставило възможност на държавния служител да се защити, да изрази становище по материалите от дисциплинарната преписка, с които не е бил предварително запознат, да ангажира и представи доказателства в своя защита. Напълно основателни са възраженията в жалбата, че правото на защита е нарушено, дисциплинарно - наказващият орган едностранно е възприел за достоверни данните от справката на дисциплинарната комисия без да предостави възможност на държавния служител да се защити. Нещо повече, дори не му е предоставена възможност да се запознае в разумен срок с материалите от проверката, за да изрази становище по тях. Нарушението е съществено и е самостоятелно основание за отмяна на заповедта, съгласно разпоредбата на чл. 93, ал.1 от ЗДСл и трайната съдебна практика, в този смисъл е и посоченото в жалбата решение на ВАС на РБ по адм.дело № 1244/2018г.

Не е приложен правилно и материалния закон. Наложено е дисциплинарно наказание „порицание“ по чл. 90, ал.1, т. 2 от ЗДСл за нарушение на чл. 89, ал. 2, т.1 и т. 5 от ЗДСл.

Нормата на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл дефинира като дисциплинарно нарушение неизпълнението на служебни задължения, в случая по т. 5. 2 (изисква, събира и подготвя необходимите документи за провеждане на процедурите по проучване за надеждност на служителите и кандидатите за служители в ГДБОП) , т. 5. 17 (изпълнява разпореденията на началник сектор „ЗИ“, свързани с дейността на сектора и служителя по сигурността на информацията при изпълнение на задълженията по ЗЗКИ и подзаконовите нормативни актове) и т. 5. 28 (спазва изискванията на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация) от длъжностна характеристика рег.№ 1266 р - 24138/31. 10. 2019 г., с която служителят е запознат на 01. 11. 2019 г. В случая, така вмененото нарушение на чл. 89, ал. 2, т. 1 от ЗДСл не е доказано. За месец март на служителя е възложено провеждане на проучване за надеждност на три лица, за които са открити ДПН съответно на 09.03.2020г., 12.03.2020г. и 16.03.2020г. Писмо до НАП за тези лица е изготвено и подписано на 25.03.2020г. От съдържанието на писмото, находящо се на л. 48 от делото не може да се установи, че то е изготвено от друг служител. Доказателства, че преписките са иззети от жалбоподателя и възложени на друг за

изработка липсват. Няма протокол и писмено разпореждане за възлагане на изпълнението на друго лице, липсват обяснения от другия служител по каква причина преписките са намерени на неговото бюро. Възложената задача е изпълнена, видно от разпечатка от информационна система на л. 49 от делото. В нея няма данни друг служител да е натоварен със задачата, приключена в срок с издаване на необходимите разрешения. Не е налице неизпълнение на служебни задължения във връзка с подготовка на необходимите документи за провеждане на процедурите по проучване за надеждност на служителите и кандидатите за служители в ГДБОП. Не се доказва и неизпълнение на разпореждания на началник сектор „ЗИ“, свързани с дейността на сектора и служителя по сигурността на информацията. Няма писмено разпореждане за възлагане на конкретна задача със срок за изпълнението ѝ. В случая няма забавено изпълнение, доколкото срокът по чл. 152 от ППЗЗКИ е за регистриране на делото за проучване в 3 – дневен срок и няма изискване за незабавно извършване на всички действия по проучването. Ако се твърди забавяне, правната квалификация е неправилна и е по чл. 89, ал. 2, т.2, а не по т. 1 от ЗДСл. Освен неизпълнение на служебни задължения, което не се доказва, вменява се и нарушение на Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация, на чл. 5, ал. 2 - при изпълнение на служебните си задължения служителят следва поведение, което създава увереност в органите, чиято дейност подпомага, че могат да му се доверяват и да разчитат на него. Текстът е бланкетно цитиран и не е обвързан с мотиви от фактическа страна като анализ на поведението на служителя и защо то създава неувереност в органа, чиято дейност подпомага. Разменената електронна кореспонденция не съдържа данни за проблеми с изпълнението на задачите. В докладната записка на началник сектор ЗИ са посочени организационни проблеми от административен характер, частично потвърдени като установени от дисциплинарната комисия. Те не могат да се вменят като умишлено поведение на служителя по неизпълнение на задължения по Кодекса за поведение на служителите в държавната администрация. Както е посочено по - горе не се установява изземване и възлагане на друг служител на работата по преписките и причините за това. Преписките в информационната система се водят на Р. П. и са отбелязани в нея като приключени. Вменените дисциплинарни нарушения не са доказани, което прави незаконосъобразно налагането на дисциплинарно наказание.

За пълнота на изложението следва да се отбележи, че са основателни и възраженията относно определянето на вида на наказанието и несъобразяване на тежестта на нарушението и липсата на вредни последици от него, както и поведението на държавния служител. Наказващият орган е допуснал нарушение на чл. 91, ал. 1, т. 4 вр. чл. 98, ал. 1 от ЗДСл - при определяне на наказанието са взети предвид три дисциплинарни наказания, наложени през 2016г. и 2017г., за които не е приложен чл. 98, ал.1 от ЗДСл, който изисква тяхното служебно заличаване след изтичане на една година от налагането им. Също така е вярно твърдението в жалбата, че едно от наказанията, наложено със заповед № 1266з - 1 967/01. 09. 20 17г. на директора на ГД „Б.“ - МВР е и отменено с влязло в сила Решение № 96/05.01.2018 г. по адм.д. № 10804/2017г. по описа на АССГ, 32 състав, установено служебно от съда. Като е взел предвид несъществуващи по силата на закона факти, наказващият орган е извършил нарушение по отношение на една от четирите кумулативни предпоставки в чл. 91 от ЗДСл, формиращи волята му да наложи наказание. Разпоредбата на чл. 91 от ЗДСл изисква наличието на четири кумулативни предпоставки, при определяне от

наказващия орган вида и размера на дисциплинарно наказание: тежестта на нарушението и настъпилите от него последици за държавната служба или за гражданите; формата на вината на държавния служител; обстоятелствата, при които е извършено нарушението и цялостното служебно поведение на държавния служител. Съгласно чл. 91, ал.1, т. 1 от ЗДСл, наказващият орган е длъжен да вземе предвид тежестта на нарушението и настъпилите вредни последици за държавната служба или за гражданите. В случая няма вредни последици за държавната служба или за гражданите. Липсват мотиви за вида на избраното наказание, при възможност за налагане на по - леко такова по чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл.

С оглед на горното, Заповед № 1266з – 963/17.06.2020г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР е незаконосъобразна, поради съществени нарушения на административно-производствените правила и на материалния закон и следва да бъде отменена. На основание чл. 143, ал.1 от АПК, при този изход на правния спор и своевременно направеното искане, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски в размер на 500 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Воден от горното, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 1266з – 963/17.06.2020г. на директора на Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР, с която е наложено дисциплинарно наказание „порицание“ на държавния служител Р. П. П. — главен експерт в сектор 04 „Защита на информацията“ към отдел „Координация и информационно - аналитична дейност“ при ГД“Б.“, с ранг IV младши .

ОСЪЖДА Главна дирекция „Борба с организираната престъпност“ – МВР с адрес [населено място], [улица] да заплати на Р. П. П., ЕГН [ЕГН] с адрес гр. С.,[жк][жилищен адрес] чрез адв. Г. Г., САК със съдебен адрес [населено място], [улица], ет. 3 сума в размер на 500 (петстотин) лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

Решението не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: